

РЕШЕНИЕ

№ 1581

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20231100901418 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.365 и сл. ГПК вр. чл.694 ТЗ.

То е образувано по искова молба с вх. № 71223/31.07.2023 г., която е подадена от ищеца НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. ****, срещу „В.Р.А.“ ООД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Красно село“, ж.к. „Борово“, ул. ****, като с нея са предявени за разглеждане искове при квалификацията на чл. 692, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „В.Р.А.“ ООД, с ЕИК **** публични вземания на държавата в размер на общо 30 388,99 лв., от които 14 475,71 лв. – главница и 15 913,28 лв. – лихви се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – запор вписан в ЦРОЗ под № 2022080501435.

Ищецът посочва, че производството по несъстоятелност срещу „В.Р.А.“ ООД, с ЕИК **** е открито с решение № 358 от 16.03.2023 г., постановено по т.д. № 1613 по описа за 2022 г. на СГС, като същото е вписано по партидата му водена в ТР на 22.03.2023 г. Поддържа се, че с молба от 12.04.2023 г. НАП е предявило за приемане и удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „В.Р.А.“ ООД публични вземания с общ размер от 30 388,99 лв., като е поискано те да бъдат приети с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, като е изтъкнато наличието на основание за привилегировано удовлетворяване. На 16.06.2023 г. по електронната партида на „В.Р.А.“ ООД в ТРРЮЛНЦ е обявен списък на приетите вземания на кредитори на търговеца, предявени в сроковете по чл. 685, ал. 1 ТЗ, в които са включени публични вземания предявени с цитираната молба на НАП. Тези вземания били приети от синдика в пълния им размер, но при предвиден ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 ТЗ, съответно лихвите начислени след датата на РОПН по реда на чл. 722, ал. 1, т. 9 ТЗ. В срока по чл. 690, ал. 1 ТЗ ищецът- НАП сочи да е упражнил възражение срещу определената от синдика поредност на удовлетворяване на предявените и приети публични вземания в размер на сумата от 30 388,99 лв. Допълва се, че с

определение от 17.07.2023 г. постановено от съда по несъстоятелността на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ възражението на НАП било оставено без уважение, а съставения от синдика списък на приетите вземания бил одобрен без да се направят изменения по отношение възприетия ред за удовлетворяване на вземанията на НАП отнасящи се до сумата от 30 388,99 лв. Ищецът сочи, че публичните му вземания в размер на сумата от 30 388,99 лв. са от категорията на обезпечените по смисъла на ДОПК и като такива следва да се ползват с привилегировано удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Това е така, защото относно тях от публичен изпълнител при НАП е бил наложен запор, което е било направено чрез издаването на Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 28.09.2020 г. Поддържа се, че този запор е бил вписан от ищеца в ЦРОЗ под № 2022080501435, което обстоятелство го снабдявало с привилегията да получи удовлетворяване на вземанията си в размер на 30 388,99 лв. по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. Прави пояснение, че според нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със запор, вписан в ЦРОЗ има право на предпочитително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество. В този смисъл е поискал по реда на чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ това му право на предпочитително удовлетворяване да бъде установено по съдебен ред.

С определение от 10.08.2023 г. съдът на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ е конституирал като страна в производството – Х. М., в качеството ѝ на назначен синдик на „В.Р.А.“ ООД.

След надлежно уведомяване по реда на чл. 50, ал. 2 ГПК на ответника – „В.Р.А.“ ООД, че разполага с процесуално право да подаде писмен отговор по ИМ не се констатира в пределите на срока по чл. 367 ГПК такова право да е било упражнено от упоменатата ответна страна.

От синдика – Х. М. на 01.09.2023 г. е подаден отговор по исковата молба, с която са предявени искове по реда на чл. 694 ТЗ. Според фактите установени във връзка с възникване на публичните вземания, чиито ред на удовлетворяване в производството по несъстоятелност е спорен, от синдика се поддържа, че според чл. 200 ДОПК налагането на запор се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение. Нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ трябвало да се тълкува корективно в частта ѝ относно вписаните по реда на ЗОЗ запови и възбрани, защото на първо място снабдяването с подобна привилегия на кредитора – НАП би довело до нарушаване на правилото на чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ което предвижда, че наложените в изпълнителното производство запови и възбрани са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността, като тази норма касае всички изпълнителни производства провеждани и по ГПК и по ДОПК, като от единствено значение е те да са били образувани преди откриването на производството по несъстоятелност. За алогично се определя разбиране, при което заповите и възбраните да са непротивопоставими, а същевременно обезпечените с тях вземания да са привилегировани по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ. В този контекст се настоява, че вискател вписал запор по реда на ЗОЗ не се ползва със специални права и привилегии спрямо останалите кредитори на несъстоятелността и в този смисъл предявените от НАП публични вземания следвало да се удовлетворяват по реда посочен в изготвения и одобрен от съда списък, а именно с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 6 и 7 ТЗ. Синдикът застъпва виждането, че в производството по несъстоятелност неотклонно трябва да се следва принципа, че материално-правното положение на кредиторите трябва да се запази в производството по несъстоятелност, вкл. и по отношение на наличието или липсата на обезпечени за тях вземания, а не да се променя. В този смисъл ако дадено вземане е било необезпечено, то същото продължава да си бъде такова и в производството по несъстоятелност. В допълнение от синдика е напомнено,

че дори в хипотезата на чл. 193 ДОПК при продължаване на индивидуалното изпълнение след откриване на производството по несъстоятелност законът не е предвидил подобна привилегия, поради което липсва логика подлежащите на събиране публични вземания да се ползват с по-предна привилегия в самото производство по универсално принудително изпълнение. Аргумент в тази насока е и това, че в разпоредбата на чл. 724 ТЗ урежда разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, но не и на възбрана или запорирана такава. Направен е коментар и на това, че вписването на заповор върху вземания или вещи по реда на ЗОЗ по правната си природа съставлява обезпечителна мярка имаща единствена последица забрана за длъжника да се разпорежда с имуществото предмет на наложения заповор. Точно това е и преследваната цел на вписването, а не осигуряване на привилегия. Акцентираща се и над това, че смисъла на вписването на заповор по реда на ЗОЗ е да осигури противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е обезпечен по-късен особен залог върху запорираното имущество, като при принудителното изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. Следователно целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а създаване на предимство при конкуренция между различните способи на принудително изпълнение върху същото имущество, тъй като вписването на насочването на принудителното изпълнение по реда на ГПК и ДОПК осуетява пристъпването към изпълнение от страна на заложения кредитор. Ето защо макар и нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да поставя сред обезпечените кредитори и тези вписали заповор или възбрана по реда на ЗОЗ, то очевидно разпоредбата в тази ѝ част е в противоречие с останалите правила за разпределение в универсалното и индивидуалното принудително изпълнение, както и с целта на производството по несъстоятелност. По тези съображения синдикът формулира искане за постановяване на решение, с което предявеният иск за установяване на право на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да бъде отхвърлен, поради неговата неоснователност. Назначения впоследствие синдик – М. със своя писмена молба от 14.12.2023 г. заявява, че поддържа в тяхната цялост изложените от предходния синдик М. аргументи срещу основателността на предявения за разглеждане иск.

Ищецът не се е възползва от възможността да подаде допълнителна искова молба в срока по чл. 372 ГПК.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа следното:

От извършена служебна справка по партидата на „В.Р.А.“ ООД, с ЕИК **** –в несъстоятелност в Търговския регистър се установява, че спрямо него с Решение № 358 от 16.03.2023 г. по т.д. № 1613/2022 г. постановено от СГС е обявена неплатежоспособността му, като е прието, че същата е с начална дата – 31.12.2020 г. и е открито производство по несъстоятелност. За временен синдик на дружеството е назначена – Х. М.. С определение от 27.10.2023 г. за постоянен синдик на „В.Р.А.“ ООД е назначен – Б. М., като същия е встъпил в това си качество на 30.10.2023 г.

С молба изх. № М-24-28-2039/22 от 20.04.2023 г. /подадена по пощата на 12.04.2023 г./ Националната агенция за приходите е предявила за приемане с цел удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „В.Р.А.“ ООД публични вземания към него в общ размер на сумата от 84 354,36 лв., от които 60 175,53 лв. – главници и 24 178,83 лв. – лихви.

На 16.06.2023 г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на „В.Р.А.“ ООД е обявен списък на приети вземания, в чието съдържание са включени като необезпечени предявени от

Националната агенция за приходите с цитираната по-горе молба публични вземания в размер на сумата от 84 354,36 лв., в това число и тези, по отношение на които кредитора е поддържал съществуване на привилегия по смисъла на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ основаваща се на обстоятелството, че тази част от вземанията са обезпечени с наложени обезпечителни мерки – заповор вписан в ЦРОЗ под № 2022080501435.

На 23.06.2023 г. по пощата и в пределите на разписания съгласно чл. 690 ТЗ срок кредиторът НАП е упражнил писмено възразжение, с което е поискал да се внесат промени в изготвения от синдика списък на приети вземания предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, състоящи се в това относно публични вземания в размер на сумата от 30 388,99 лв. да бъде предвиден ред за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, съответно че същите са обезпечени с вписани по реда на ЗОЗ в ЦРОЗ заповор.

С определение от 17.07.2023 г. постановено по т.д. № 1613/2022 г. състав на СГС е одобрил на основание чл. 692, ал. 4, вр. ал. 2 ТЗ, списък на предявени от кредиторите и приети от синдика вземания на кредиторите на „В.Р.А.“ ООД обявен в ТР – АВ под № 20230717164904, като не е удовлетворил възразжението на кредитора – НАП за включване на привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ при удовлетворяване на вземанията в размер на сумата от 30 388,99 лв.

От ищеца е представено и прието за писмено доказателство по делото Постановление с изх. № С200022-022-0066439/28.09.2020 г. за налагане на обезпечителни мерки от публичен изпълнител по образувано срещу „В.Р.А.“ ООД изпълнително дело № 160021649/2016 г. за събиране на публични вземания в размер на сумата от 46 595,09 лв. /37 039,54 лв. – главница и 9 555,55 лв. – лихва/.

Пак от ищеца е представено и прието за доказателство по делото удостоверение № 1578958/28.03.2023 г. издадено от ЦРОЗ, с което се удостоверява, че по партия № **** на „В.Р.А.“ ООД е осъществено вписване на заповор по реда на чл. 4 от ЗОЗ на датата – 05.08.2022 г. въз основа на издадено Постановление с изх. № С200022-022-0066439/28.09.2020 г.

При тази фактическа обстановка настоящият съдебен състав, намира от правна страна следното :

Поставените за разглеждане искове са упражнени от носителя на това процесуално право в установения преклузивен по смисъла на чл. 694, ал. 6 ТЗ срок, а именно в рамките на 14 дни, считано от обявяването на определението на съда по несъстоятелността постановено по смисъла на чл. 692, ал. 4 ТЗ след надлежно упражнено възразжение по чл. 690, ал. 1 ТЗ и в тази връзка настоящия състав ги възприема за допустими и подлежащи на разглеждане по същество.

Касае се за искова защита в пределите на която от Държавата в качеството ѝ на кредитор с прието вземане чрез НАП е заявено искане за установяване, че определена част от приетите ѝ публични вземания в производството по несъстоятелност провеждано спрямо „В.Р.А.“ ООД – в несъстоятелност следва да бъдат определени за обезпечени и ползващи се с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, поради вписан по реда на ЗОЗ на 05.08.2022 г. заповор в ЦРОЗ по инициатива на кредитора - НАП.

С разпоредбата на чл.722, ал.1 от ТЗ е предвиден ред за удовлетворяване на приети вземания в производството по несъстоятелност като съгласно чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ първи по ред са вземанията, обезпечени със залог или ипотeka, или заповор или възбрана, вписани по реда на Закона за особените залози - от получената сума при реализацията на обезпечението.

По делото е установено, че в производството по несъстоятелност на ответника – „В.Р.А.“ ООД – в несъстоятелност са приети за удовлетворяване публични вземания, в

това число и такива в размер на 30 388,99 лв. предявени от Национална агенция за приходите с молба от 12.04.2023 г. Вземанията са обезпечени със запор, който е бил наложен от публичен изпълнител през 2020 г. съгласно цитираното по-горе постановление за налагане на обезпечителни мерки. От приложеното по делото удостоверение издадено от ЦРОЗ за извършени по партията на ответното дружество вписвания се установява, че удостовереното служебно такова за налагане на запор на имущество по реда на чл. 4 от ЗОЗ е реализирано по инициатива на НАП, като е видно, че именно приложеното по делото постановление за налагане на обезпечителни мерки с с изх. № С200022-022-0066439/28.09.2020 г. е основанието, което е послужило за така извършеното вписване. Става ясно също така, че обезпечителната мярка – запор приложена от публичния изпълнител при НАП е действие реализирано преди постановяване на РОПН на В.Р.А.“ ООД, което е станало на 16.03.2023 г.

При разглеждане на предявените иски за установяване съществуване на привилегия и обезпечение на публични вземания предявени от НАП, настоящият съдебен състав, намира, че привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ на приетите процеси публични вземания, произтичаща от наложените запори по реда на ДОПК не съществува. Вписването на процесните обезпечителни мерки, наложени по реда на ДОПК, е недопустимо. С разпоредбата на чл.26. ал.3. т.11 от ДОПК /ДВ, бр. 108 от 2007 г., в сила от 19.12.2007 г., изм. - ДВ, бр. 100 от 2008 т.1, е предвидено в ЦРОЗ да се вписва запорът, наложен по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С изменението на тази норма с ДВ, бр. 105 от 2016 г., в сила от 30.12.2016 г., е отпаднала възможността за вписване на наложените по реда на ДОПК обезпечителни запори. В случая вписването на запора в ЦРОЗ е извършено на 05.08.2022 г., към която дата Законът за особените залози не предвижда такава възможност, което обуславя и недопустимост на извършеното вписване.

На следващо място е нужно да се маркира и това, че преобладаващо в правната доктрина и съдебната практика е становището за корективно тълкуване на чл. 722. ал. 1. т. 1 ТЗ в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със запор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ. Приема се, че вписването на запор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху запорираното имущество /чл. 12. ал. 2 и чл. 30. ал. 1 ЗОЗ/. като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. Вписването на запор по реда на ЗОЗ не осигурява право на вискателя да се удовлетвори предпочтително от имуществото, върху което е наложен запора, като такова право не би могъл да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност. Вписването на запора по реда на ЗОЗ, има за цел да противопостави правата на лицето, в чиято полза е вписан на правата на кредитора, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху имуществото. Залогът, вписан след запора върху същото имущество, не може да се противопостави на правата на вписалия запора, по силата на чл. 12, ал. 2 и чл. 30. ал. 1 от ЗОЗ. В този случай вписалият залог има качеството хирографарен кредитор. Вписването на обезпечителните мерки, конкретно запор, по реда на ЗОЗ има за цел не право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложеното право. С оглед чл. 32а от ЗОЗ. вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява изпълнение от заложникът кредитор в случай, че то не е вписано от него преди това. Вискателят няма предимство спрямо конкуриращ кредитор. Този извод се налага с оглед нормите, уреждащи индивидуалното принудително изпълнение, чл.459, ал.1 вр. чл.457, ал. 1 и чл.460 ГПК. така както са разяснени в т. 7 от Тълкувателно решение № 2 от 26. 06. 2015 г. по т. д. № 2/2013 г., на ОСГТК на ВКС и чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194. ал. 5 ДОПК. В подкрепа на

това е разпоредбата на чл.638. ал.4 от ТЗ. предвиждаща непротивопоставимост на кредиторите на несъстоятелността на наложените в изпълнителното производство запови и възбрани, както и разпоредбата на чл.724 ТЗ. която изрично урежда реда за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане и посочва как се извършва разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, съответно на вещ, върху която има право на задържане, но не и на възбранена или заповирана вещ.

Отчитайки изложените мотиви настоящата инстанция намира, че предявените за разглеждане искове за установяване, че НАП е титуляр на публични вземания подлежащи на удовлетворяване в производството по несъстоятелност на „В.Р.А.“ ООД – в несъстоятелност при привилегията на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ са недоказани в своето основание, поради което следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По разноските :

Единствено ищецът в производството е формулирал искане за присъждане на разноски по делото, но доколкото предявените за разглеждане от него искове са изцяло неоснователни, то в негова полза не се поражда правото да получи разноски изразяващи се в възнаграждение за представляващия го по делото юриконсулт. Ответникът не е взел участие по делото, съответно не е направил искане за присъждане на разноски.

Що се касае до подлежащата на събиране държавна такса, като съобрази изхода на делото предполагащ отложеното внасяне на държаната такса да се възложи в тежест на ищеца, както и обстоятелството, че в случаят се касае до иск на държавата за установяване на привилегия, с която се ползват публични вземания, то на основание чл. 84, т. 1 ГПК тази страна се явява освободена от внасянето ѝ. Предвид това с решението не следва да се постановява осъждане за заплащане на държавна такса по смисъла на чл. 694, ал. 7 ТЗ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с адрес – гр. София, ул. ****, срещу „В.Р.А.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Красно село“, ж.к. „Борово“, ул. ****, искове с правно основание по чл. 692, ал. 2, т. 1 ТЗ за установяване, че приетите в производството по несъстоятелност открито спрямо „В.Р.А.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** публични вземания на държавата в размер на сумата от общо 30 388,99 лв., от които 14 475,71 лв. – главница и 15 913,28 лв. – лихви се ползват с ред на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, доколкото са обезпечени с наложена обезпечителна мярка – запови вписан в ЦРОЗ под № 2022080501435.

Решението е постановено при участието на назначения постоянен синдик на ищеца – „В.Р.А.“ ООД-в несъстоятелност, с ЕИК **** конституиран на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски градски съд: _____